

GHEORGHE BUZATU
6 Iunie 1939 – 20 Mai 2013

Ne mor istorcii emblematici!

După academicul om de știință Florin Constantiniu încă un „paznic al Cetății” ne părăsește. Este o grea pierdere pentru istoriografia românească. Trece în lumea celuilalt țărâm un istoric cu o operă de remarcabilă acribie științifică și un patriot bine temperat în trăirile-i pline de sensibilitate și har.

S-a născut în comuna vrânceană Sihlea. Absolvent al Liceului din Râmnicu – Sărat și al Facultății de Istorie a Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași. Elev și student strălucit, Gh. Buzatu de pe băncile Facultății a fost repartizat direct la Institutul de Istorie „A. D. Xenopol” din Iași, în anul 1961, unde a funcționat până în anul 1992 — în care timp a urcat toate treptele profesionale, până la cercetător științific gradul I, doctor în Istorie.

Ajuns la deplina maturitate creatoare, stimatul nostru confrate și-a dedicat o mare parte din activitatea științifică de anvergură națională și recunoaștere internațională, Centrului de Istorie și Civilizație Europeană al Filialei Iași a Academiei Române, admirabilă instituție academică pe care a ctitorit-o și al cărei reputat director a fost începând din iunie 1992.

Poate ca nimeni altul din generația sa, istoricul Buzatu a studiat cu sârg în marile fonduri arhivistice din SUA, Anglia, Federația Rusă, aducând acasă adevărate comori ale istoriei românilor interferată cu mersul civilizației și științei universale. Suficient să amintim prețioasele sale volume: *Românii în arhivele Americii*; *Românii în arhivele Kremlinului*; *Românii în scrieri și documente străine*.

În aceeași măsură, intensă-i combustie intelectuală a ars precum flăcările pe culmile dăinuirii neamului său, pentru istoria contemporană a României, devenind specialistul prestigios al celui de-al doilea război mondial devoalat de secrete și enigme. Curajos în cele bine chibzuite, omul de cultură ce pleacă dintre noi și-a făcut un crez și o onoare din a restitui în cotidian — cu luminile și cu umbrele lor — pagini dintr-o istorie tragică; avem în vedere cărțile sale de real interes: *România cu și fără Antonescu*; *Mareșalul Antonescu în fața istoriei*; *Agresiunea comunismului în România*.

Istoricul Gheorghe Buzatu a fost și un iubit și respectat profesor universitar. La Alma Mater din Craiova sau la cea din Constanța, el a ținut prelegeri captivante, a condus doctorate, masterate. Nu este locul să trecem în revistă impresio-

nanta operă științifică și didactică a defunctului. Ne rezumăm la exemplificări dintre cele mai semnificative.

Bogata activitate științifică i-a fost apreciată și răsplătită din plin: de două ori laureat al Premiilor Academiei Române, Premiul de Excelență al UNESCO, membru al Comisiei Mondiale pentru Istoria Relațiilor Internaționale, al Asociației Americane de Istorie și multe altele.

Gh. Buzatu s-a implicat plenar și în viața publică românească. Senator și vicepreședinte al Senatului României cu prezențe și realizări memorabile. Expert avizat, totdeauna elocvent și inspirat, în multele emisiuni de Televiziune, Radio, Presă scrisă.

Dicționare și enciclopedii de specialitate, din țară și din străinătate, i-au reținut bio-bibliografia, volume omagiale i-au cinstit competența, dăruirea și strălucirea ce radia din toate fibrele acestui reprezentant de elită al spiritualității românești.

Dumnezeu să-l ierte și să-l odihnească acolo în ceruri pentru obolul de gând și faptă dăruit cu generozitate semenilor săi.

STELIAN NEAGOE